

Українська Католицька Церква Св.Родина

Парох: о. Микола Олів'ян Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Facebook: Saturday School:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Holy Family Ukrainian Catholic Church

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757

Pastor: Fr. Olvian Nicolae Popovici

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – English cantor

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

No. 09/18

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

March 4, 2018 / Березень 4, 2018

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Неділя, 4-го Березня, 2018р. Неділя 2-а Великого посту, Св. Григорія Палами. *Св. ап. Архана.*

Глас 6: Апостол: до Євреїв 1:10-2:3. / Євангеліє: Марка 2:1 – 12.

Увага: Літургія св. Василя Великого.

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

10:15 год. ранку – (Боже Благословення для усієї родини Хробак, зам. Андрій Хробак) - укр. мовою.

12:00 год. обіда – Літургія для дітей та батьків – на двох мовах.

Вічне світло: Цього тижня Вічна Лампа горітиме в пам'ять
†Глорії Толопка, зам. Петро Томео

Понеділок, 5-го Лютого, 2018. *Прп. Льва, єп. Катанського.*

9:00 год. ранку – †Ірина Стишин, зам. Родина

7:00 год. вечора – Акафіст до Страстей Христових

Вівторок, 6-го Лютого, 2018. *Прп. Тимотея, що в Символах. Св. Євстація, архисп. Великої Антіохії.*

9:00 год. ранку – †Марта Бюк (Річниця), зам. Стефанія Бюк

7:00 год. вечора – 9-й день за пок. †Річарда Руссо /Парастас/, зам. Марта Скрипочка

Середа, 7-го Лютого, 2018. *Віднайдення чесних мощів св. мчч., що в Євгенії.*

7:00 год. вечора – Хресна Дорога - укр. мовою.

8:00 год. вечора - Біблійні студії - укр. мовою.

Четвер, 8-го Березня, 2018. *Св. свщчч. Полікарпа, єп. Смирнського.*

7:00 год. вечора – 40-й день за пок. †Глорію Толопка, **Панахида,** зам Віряни нашого храму

П'ятниця, 9-го Березня, 2018 р. *Перше і друге знайдення чесної голови св. Славного прор. Предтечі і Хрестителя Господнього Йоана.*

9:00 год. ранку – Хресна Дорога – англ. мовою.

7:00 год. вечора – Літургія Напередосвячених Дарів - укр. мовою.

Субота, 10-го Березня, 2018 р. *Субота заупокійна. Св. Тарасія, архисп. Царгородського.*

5:15 год. вечора – Заупокійна Літургія і Панахида (IV)
(Сорокоусти) – на обидвох мовах.

6:00 год. вечора – Вечірня.

Неділя, 11-го Березня, 2018р. Неділя 3-а Великого посту, Хрестопоклонна. *Св. Порфирія, єп. Газського.*

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

10:15 год. ранку – (Боже Благословення для Наталії, Андреї, Андрія

та усієї родини Попович, Боже Благословення для Надії та усієї родини Москалюк, зам. Родина) - укр. мовою.

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяються за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Сповідь: перед або після Св. Літургією та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до о.пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбутися передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:15-1:35).

Детальніша інформація на фейсбуці:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Уроки українських танців для дітей віком (5-9р.) проводяться у суботу з 1:30 – 2:15 год; (9-11 р.) 2:15 – 3:45 год; (11-15 р.) 3:45 – 5:15 год. Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

“Матері в Молитві”: наступна молитовна зустріч відбудеться 6-го квітня 2018р. і розпочнеться о 8:30 годині вечора.

Чоловіча молитовна група святого Йосипа відбувається кожного четверга о 8 годині вечора на англ. мові.

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослуження. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (4 – го березня 2018 р о 12:00 год дня) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12:00 годині дня для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до Храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації для вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Заповіт: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родина (Holy Family Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодощі після Божественних Літургій!

Недільна Пожертва, 25 лютого, 2018 р.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$190, Тетрапод: \$4, Бідних: \$10, Солодке: \$150, Вареники: \$20, Сівач: \$20, Андріївський гріш: \$25, Квіти: \$10, Кава: \$135, Пожертва: \$100, **Місячна жертва на ипотеку - \$170.00,**

Недільна жертва – \$1,072.00 / Разом - \$1,906.00

Дорогі парафіяни! Управа нашої Церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулої неділі 25 – го лютого 2018 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, прийняти, час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священника.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці березні 2018 р. наші найкращі вітання та нехай Господь Благословляє всіх вас!

“На Многая і Благая літа!”

Новини нашої парафії:

1. Парафіянин Φ Річард Руссо відійшов у вічність.

Висловлюємо наші співчуття дружині Надії Руссо Скрипочці, дочці Вірі та її Родині. Нехай душа його упокоїться в Господі. Вічна йому пам'ять.

2. Поминальні жертви: На прохання покійної Глорії Толопка в її пам'ять відкрито рахунок для зібрання коштів для побудови дзвіниці при нашому храмі. Наш храм отримав жертви від наступних жертводавців: панство Дональдц 100 дол. Спільна сума жертв 1,325.00 дол.

3. Дорогі Парохіяни: Запрошуємо жінок прийти у четвер 8 –го березня після 7 год. вечора, для приготування вечері яку ми будемо споживати разом зі Семінаристами зі Стемфорда, які загостять до нас віспівати нам Літургію Напередосвячених дарів, 9-го березня 2018 р.Б.. Все залишається у ваших руках. Ми залижемо від вашої допомоги.

4. Запам'ятайте: а. Наступні Великопостні місії при нашій парафії буде проводити о. Степан Сус, з України з 10 по 11 березня 2018 р. (українською та англійською мовами). Будь ласка запишіть ці дати до вашого календаря, щоб не оминати. Розпорядок місій прилучений до Вісника.

б. Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться в неділю 18 березня 2018 р.Б.

в. У місяці березні проводяться особливі збірки під назвою “Церква в потребі”, “Свята Земля” Квіти для Паски, Миска Рису та “Для Потребуючих” (Бідних). Фонди з яких будуть передані для підтримки Церкви в Україні, на Святій Землі та потребуючих в Церкві. У притворі нашої Церкви або у ваших річних пачках знаходяться конверти для цих збірок.

5. Висловлюємо нашу щирю подяку:

А. п. Володимирові Чорномидза, який нещодавно пожертвував необхідні прилади для парафіяльної машини.(автобуса).

Б. панство Сміт та п. Т. Ларая, які за останні два місяці добровільно прилучили свою працю до потреб нашого храму.

Нехай Бог Поблагословить усіх волонтерів та жертводавців та винагородить сторицею.

6. Дорогі Парохіяни: Якщо ви вдома маєте подарунки ще не відкриті і мають магазинний квиток, але вони вам непотрібні, звертаємось до вас, якщо бажаєте пожертвуйте для листопадного “Chinese Action”. Надісьмо на ваші жертви.

7. Ми масмо на продаж вареники з картоплею, з сиром та з

капустою, вартістю \$6.00 за порцію. Кошти з продажу ідуть для потреб нашої Церкви.

8. Під час великого Посту проводиться добровільна жертва для бідних. При тетраподі знаходиться біла скринька з надписом “Rice Bowl”. Для складення жертв конверти можна знайти у вестибюлі та біля тетрапода.

9. Програма «допомога потребуючим» при нашій парафії:

А. Панство Варивода відповідаючи за програму «Допомогти бідним та потребуючим» при нашій парафії закликають всіх нас приєднатися і зібрати необхідні кошти до Паски, для потребуючих нашої парафії. Наступні продукти можна приносити до цієї акції: продукти добре закриті в сроці дійсності продукції, різні соки, кава, чай, макарон, ітд, Просимо приносити їх до Церкви від сьогодні до 27-го березня. Також якщо у вас є можливість пожертвувати кошти, тоді буде нагода придбати свіжі продукти. Заздалегідь дякуємо.

В. Сестринство Св. Вервиці звертається до Вас дорогі парохіяни, якщо ви маєте можливість принести одяг, солодощі або навіть матеріальні кошти, для приготування подарунків, щоб відіслати їх до сиротинця в Україні. Оскільки, наші кошти є обмежені, ми звертаємось до вас допомоги дітям-сиротам.

10. Дорогі Парохіяни: Приносимо вам до відома, що 9 – го березня, 2018р. до нас загостять Семінаристи з Семінарії Св. Василя зі Стемфорду і будуть співати Літургію Напередосвячених дарів о 7 – й год. вечора. Після відправи будимо мати для всіх присутніх спільну пісню вечерю. Всіх заохочуємо прийти до храму в цей день на молитву.

11. Дорогі Парохіяни: Якщо хтось із вас бажає отримувати Церковний вісник електронною поштою, чи будь яку інформацію з життя нашої Церкви, будь- ласка подайте нам ім'я вашої електронної пошти, щоб ми могли надсилати вам вісники.

12. Духовна мандрівка найбільшими святинями та визначними храмами Італії триватиме від 16 вересня до 27 вересня 2018 року. Приєднайтеся до нас у цій одинадцятиденній духовній подорожі, «Стопами Святих» **«В СУПРОВІДІ ВЛАДИКИ ПАВЛА ХОМНИЦЬКОГО, ЧСВВ.** Заохочуємо вас не до однієї поїздки, а до духовної подорожі, яку запам'ятаєте назавжди. **За додатковою інформацією звертайтеся до о. Пароха.**

Заохочуємо усіх парафіян до щоденної молитви на Вервиці, щоб Господь Бог зсилав своє милосердя на нас.

До вашої уваги: Друга, третя і четверта субота Великому Посту

Субота є днем поминання померлих. В суботу Господь відпочив після сотворення світу і у суботу Ісус Христос спочив у гробі, dokonавши спасіння людського роду, отже субота стала символом вічного спочинку і щастя в Бозі. Тому Церква присвятила суботу всім святим, що відійшли у вічність, але ще не увійшли у вічний і блаженний спочинок зі святими в небі. Серед багатьох інших днів, коли Церква поминає померлих є друга, третя і четверта суботи Великому Посту. Великий Піст – це не тільки час покути і посту, але і молитов за померлих. Для цієї цілі присвячено три суботи в пості. В давніх часах під час Великому Посту Св. Літургія служилася тільки у суботу і неділю, а в інші дні – Служба Ранішеосвячених Дарів. Тому, щоб померлі не залишилися без ласк і заслуг Св. Літургії, окремі суботи призначені в Пості для поминання померлих. Інша субота для поминання померлих – це субота перед Зісланням Святого Духа, яку Церква встановила з метою, щоб померлі були учасниками ласк відкуплення. Крім цього, Церква має звичай поминати померлих 3-го, 9-го та 40-го дня після смерті. Поминання 3-го дня означає, що померлий вірив у Христа, який воскрес 3-го дня. Поминання 9-го дня означає, що ми просимо Господа про заступництво небесних ангельських хорів. Поминання 40-го дня символізує 40-денний піст Ісуса Христа і його перебування на землі після свого воскресіння. Вищеназвані поминання називаються “сорокоусти”. Це слово означає: сорок уст, тобто моління 40-ма священиками. В часі сорокоустів читалися списки померлих, які ми зараз практикуємо під час Великому Посту. Всі ці поминання померлих у призначені Церквою дні є виявом нашої любові і вдячності до тих наших близьких, що відійшли у вічність.

До вашої уваги:

Євр. 1, 10 – 2, 3. «Мусимо вважати дуже пильно на те, що почули, щоб, бува, нас не знесло з дороги» Щодня чуємо різні новини, різні думки, нові пропозиції. Часто в сумі цих багатьох нових знань і пропозицій можемо загубитись і втратити орієнтир. Тому завжди маємо мати цей сильний стержень, основу наших стосунків з Богом. Бо коли ми з Господом, то ніякі обставини не можуть нас вибити з колії, коли ми є з Ним, то ніщо нас не може забагато хвилювати. Бо з нами є Бог. Через призму віри можемо подивитися на все, що діється в нашому житті. Святий Августин казав: коли Бог – на першому місці, то все інше буде на своїх місцях. Коли Його немає на першому місці, то щось інше неминуче займе перше місце. Скажімо собі правду, скільком різним справам і обов'язкам ми приділяємо надто багато часу та уваги. Скільки подій впливають на нас і ми ними переймаємося, саме вони знову і знову збивають нас з дороги і ми забуваємо про Бога. **Тому зізнаймося собі щиро, є багато чого, що віддаляє нас від Господа, і намагаймося у шкалі пріоритетів поставити взаємини з Богом на перше, чільне місце! Мр. 2, 1-12. «Що легше – сказати розслабленому: Відпускаються тобі гріхи, а чи сказати: Встань, візьми твоє ліжко й ходи?»** Не дивно, що євреям, які дуже звикли до своїх традицій, було складно сприйняти особу Ісуса Христа і Його поведінку. Випадок із розслабленим влучно це підкреслює. Адже здоров'я за часів Ісуса не просто цінували, а вважали виявом Божого благословення. І Господь зцілює розслабленого, повертає йому здоров'я, навіть більше – відпускає йому гріхи. Так Він виявляє своє Божество. І, здавалося б, саме тоді всі присутні мали зрозуміти, Хто перед ними. Для сучасного християнина, який розуміє, що Ісус Христос – Той, хто дає зцілення, Той, хто своєю кров'ю змиває наші гріхи, ця ситуація логічна. Але як часто у своєму житті, коли перебуваємо в ситуації цього розслабленого, шукаємо зцілення і прощення в нашого Господа? Мати добре здоров'я – великий дар від Бога, однак часто ми це усвідомлюємо лише тоді, коли хворіємо. А наскільки більшим даром є можливість мати добре духовне здоров'я через Боже прощення, багато християн усвідомлюють лише під час Великого посту. **Кожна людина в глибині свого серця усвідомлює свої гріхи, але, ніби адвокат, виправдовує себе, свої вчинки. У час Великого посту людина має нагоду проаналізувати свій душевний стан, покаятися й приступити до Божого прощення. Покаяння – це великий дар, який дав нам Бог, однак не для того, щоб ми користали з нього лише раз на рік. Якщо усвідомлюємо свій гріх – більше чи менше, – то завжди якнайшвидше приходьмо до Бога, перепрошуймо Його і змінюймося. Бо ж каже Господь: «Хто без гріха?» Хіба ми буваємо без гріха? Тому частіше прибігаймо до Бога з поканням, взиваючи про прощення, і так швидше перемінимся, станемо досконалішими, праведними та святими.** Владика Венедикт (Алексійчук)

До вашої уваги: Що таке відпустити?

Святий Апостол Павло навчає: "Ви ж знаєте ласку Господа нашого Ісуса Христа, що задля вас став бідним, будши багатим, щоб ви Його вбожеством розбагатіли... Тут не йдеться про те, щоб інші були в достатках, а ви у злиднях, але щоб була рівність: щоб цим разом ваш надмір міг покрити їхню нестачу, а їхній надмір міг покрити вашу нестачу, і таким чином щоб панувала рівність, так як написано: "Хто був зібрав багато, не мав над міру, а хто мало, - не мав нестачі" (2Кор. 8, 9-15). Церква на землі не має судової влади над померлими, бо вони вже не підлягають її владі, а владі самого Господа Бога. Тому Церква безпосередньо не може звільнити їх від кар, але може жертвувати Божій справедливості викуп за них зі своєї скарбниці, одночасно просячи Милостивого Господа, щоб зволив прийняти цю жертву. Якщо Господь Бог прийме цю жертву, то через отримання відпусту душі померлих отримують повне або часткове звільнення від дочасної кари, яку б мали ще терпіти в чистилищі. Для кращого розуміння значення відпустів і тієї великої користі, яку

Вони приносять померлим, наведемо один приклад, щоб ми старалися завжди користати з них і жертвувати за терплячі душі в чистилищі. Хтось, скажімо, в часі Великого Посту 40 днів строго постив і молився за померлих і просить, щоб Господь прийняв цю його жертву за душі в чистилищі. Таке саме значення мають відпустити, які жертвуємо за душі померлих, адже вони спричиняються до відпущення померлим такої кількості покарань, що належить їм відпокутувати, скільки б ми отримали заслуг для себе через власну покуту. З іншого боку, скільки б ми у своєму житті не покутували, чинили різного роду жертви, добрі діла, ми б не зуміли настільки допомогти душам у чистилищі, скільки допомагаємо їм через відпустити і то за короткий час.

Терпеливе перенесення різного роду невгод, хрестів, терпінь, хвороб також можна жертвувати за душі померлих. В часі Великого Посту можна жертвувати за них різного роду умиртвлення, піст, молитву, покаяння.

Користі, які отримують вірні, практикуючи молитовну набожність за душі, терплячі в чистилищі

Кожен із нас, приступаючи до якоїсь праці, хоче бачити наслідки і плоди того, у що він вклав свої фінанси, час, розум, важку фізичну працю. Також і в духовному житті: відбуваючи ті чи інші духовні практики, ми очікуємо певних результатів. Якщо молимося за навернення грішників, то чекаємо того дня, коли Господь змилосердиться над нами, а ті, які є на злій дорозі, навернуться до покаяння. Що ми отримаємо, коли будемо плекати набожність до душ, терплячих у чистилищі? Насамперед, пам'ятаймо, що молитися за померлих родичів - наш прямий і безпосередній християнський обов'язок. Коли молимося за душі, терплячі в чистилищі, то вони також моляться за своїх добродійців. Святий Альфонс Лігурі так навчає: "Безперечно, що стражденні душі в чистилищі просять молитися за них; очевидно, що Господь дозволить їм знати про наші молитви, і ці святі душі будуть молитися й за нас, щоб між нами і ними був зв'язок любові та взаємного заступництва".

Стражденні душі в чистилищі допомагають своїм добродійцям одужувати від хвороб. Історія знає багато прикладів, коли важкохворі, майже безнадійні, отримували ласку одужання за посередництвом душ, терплячих у чистилищі, бо мали до них особливу набожність. Душі, терплячі в чистилищі, допомагають нам також у життєвій скруті. Якщо ми були милосердні і постійно заносили наші молитви до Господа, просячи Його помилування тих, які терплять, - тож чи вони не бачать з високого неба нашу скруту і не прийдуть нам на допомогу?!

Душі, терплячі в чистилищі, приходять нам на допомогу в різних потребах земного життя: під час подорожей охороняють від різних небезпек, приходять на порятунок під час природних стихій, різних катаклізмів, охороняють наші домівки, господарки від вогню, грому, блискавиці, всяких хижаків і злих людей. Папа Андріян VI сказав такі повчання: "Хто молиться за душі в чистилищі з наміром їм допомогти, той зобов'язує їх до взаємної допомоги та вдячності".

Душі, терплячі в чистилищі, допомагають нам на смертельному ложі. Кожна людина на землі потребує допомоги в різних своїх важких життєвих ситуаціях. Година, місце, рік і місяць нашої кончини закриті перед нами. Одному Господу відомо, коли, як і де. Душі, терплячі в чистилищі, прийдуть нам на допомогу, не опустять нас у найважливішій годині нашого життя.

Душі, терплячі в чистилищі, які були звільнені через наші молитви і жертви, допоможуть нам у годині нашої смерті і будуть супроводжувати нас до неба. Святий Діонісій Картезіанець пише про життя святої діви Гертруди. За свого життя вона все жертвувала за душі, терплячі в чистилищі, і мала велику любов і прив'язаність до

набожності за терплячі душі. Коли наближалася її кончина, вона переживала великі спокуси, її постійно мучили думки, які походили від злого духа: ти всі свої заслуги віддала душам, терплячим у чистилищі, а тепер сама залишилася з порожніми руками, що чекає тебе після смерті? Чесну Діву дуже мучили ці думки, не даючи їй спокою. Сам Спаситель явився їй і потішив такими словами: "Моя дочко, Гертрудо, ти повинна знати, що Я прощаю тобі всі покарання, які на тебе чекали. Оскільки Я всім, що творитимуть задля тебе блаженні справи, обіцяв відплатити сторицею, то хочу славно винагородити тебе за твою добродішність вічним блаженством. Під час твоєї смерті я пошлю до тебе всі душі, які ти звільнила з чистилища, щоб вони взяли твою душу і з радісною вдячністю привели на небо". Святі Отці Церкви навчають: хто рятує душі, терплячі в чистилищі, той заслуговує собі на небо!!!*далі буде....*

Про Хресну Дорогу в найстаршій традиції

Автор опису йшов у тому само напрямку, що й Христос. Увійшовши до базиліки Гробу Господнього, оглянув отвір, де був закріплений хрест господа, місце, де затрималася Пресвята Діва і св. Йоан, камінь, на якому поклали тіло Христа при намащенні, і сам гріб. Схожий опис залишив у своєму щоденнику «Liber de Terra Sansta» бл. Одорик із Парденону (францисканець, †бл. 1320). Потім настав час опіки францисканців над санктуарієм Єрусалима; це наступна сторінка цієї історії. Від часу, коли опіку над Хресною Дорогою перейняли францисканці (1320), відвідування Єрусалима відбувалося під їхнім керівництвом. Після молитов і навідання Гробу Господнього паломники вирушали в напрямку Оливної гори; це відбувалося години за дві до світанку. Тобто прочани проходили шлях у зворотному напрямку, ніж Спаситель. Свідком цього звичаю є «пан з Англера», Огер VII, який прибув до Єрусалима 4 жовтня 1395 р. У своєму описі паломництва він зазначив, що відвідування Святого Міста розпочав від місця, де Христос знову взяв хрест від Симона, щоб нести його на Голготу. Звідти вони пішли на вуличку, якою Христос прийшов, а йдучи нею, дісталися місця, де Симон допоміг Ісусові нести хрест, потім до місця, де Він розмовляв із жінками, і до місця, де впала Марія, побачивши сина, який ніс хреста; зрештою, дійшли до палаці Пілата, де Христос дістав вирок смерті. Паломники XIV-XV століть, що прибували до Єрусалима, старалися ідентифікувати на його території сцени Страстей, про які вони читали у духовній літературі своїх часів. Ніколи ще уява не мала такого багатого поля для того, щоб похизуватися. Вулиця, яка за візантійських часів не була нічим цікавим з археологічного погляду, ставала справжнім релігійним музеєм, часто на шкоду давнім традиціям і правильній топографії. Практика відвідування дороги, якою йшов Христос, не може бути безпосередньо ототожнена з нашим молебнем Хресної Дороги. Ще до кінця XVI століття панувала цілковита свобода щодо почерговості різних подій, пов'язаних зі стражденним шляхом Спасителя. Найстарша і неперервана традиція містить три місця: Розп'яття, Святого Гробу і палацу Пілата. Стояння Зняття з хреста і намащення Тіла мають за собою історичні свідчення від XI століття. До трохи ранішого періоду, VII століття, дехто з дослідників зараховує появу сцени зустрічі Ісуса з Його Матір'ю. Зустріч Христа із Симоном згадується від XIII століття, відносять її до перехрестя вулиць Йосафата і Тиропеону. Жодне зі Стоянь не мало стільки легенд щодо місця, яке сцена зустрічі Христа з Веронікою. З'являється вона в історичних описах допіру в XIV ст. 1335 року Яків із Верони у своєму описі подорожі до Єрусалима згадує «місце, де Христос дав вероніку, тобто обличчя». Однак загальним правилом згадувати цю зустріч стало тільки в

наступному столітті. Також у XIV ст. згадується стояння зустрічі Христа з єрусалимськими жінками; певний час її поєднували із зустріччю з Симеоном. Про падіння Христа на Хресній Дорозі євангелісти не згадують, але переживання цих подій стало близьке християнській побожності. Раз їх називали падіннями, іншим разом — місцями відпочинку Господа Ісуса. У найстаршій традиції знамим є тільки одне падіння (Бурхарт із Монте Сіон і Яків із Верони). У XVI столітті вже говорилося про три падіння, з яких друге поєднували з т. зв. «Судовими воротами», а третє відносили до підніжжя Голготи. Однак не всі паломники, навіть пізніших часів, про це згадують. До XVI століття в описах болісних стоянь дороги Христа в Єрусалимі панувала велика свобода. Навіть питання локалізації цих стоянь — то вже справа XVI–XIX століть. Розвиток молебню Хресної Дороги пішов у напрямку почуттів, співпереживань Спасителю, який страждає, і зміна сприйняття сталася вже в XI столітті. Пасійна побожність поступово стає дедалі більш чулою, сповненою сліз і скорботи, і прагненням брати (чуттєво) участь у стражданнях і муках Спасителя. У середньовічній побожності хрест Спасителя зберігає першопланове місце, але змінюється його бачення. Замість роздумів над наслідками спасительної любові Христа середньовічні християни зосереджуються на самій особі Розп'ятого. Теологія цього періоду розглядає діло Відкуплення у юридично-моральних категоріях (теорія воздаяння), приписуючи всю спасенну функцію стражданням і смерті Христа. Ця течія побожності відобразилася в усіх аспектах релігійного життя, і найбільше — в народній побожності. Пасійна тема виходить на перший план, вона міцно пов'язана з темою покути як умертвлення і співстраждання з Христом. Спираючись на ці принципи, західне християнство надає нового забарвлення самому представленню Христа на хресті. Давньохристиянський образ Христа-Царя і Первосвященника Нового Завіту, який звершує на хресті об'явлення своєї могутності, змінюється баченням мертвого Ісуса, який стікає кров'ю і весь замучений катуваннями. Розвинуте Середньовіччя подивилося на людську природу Христа — а отже, і на Його хрест і Страсті — новими очима, повними людського співчуття і любові. Вірні зрозуміли, що Христу можна не тільки молитовно поклонятися і споглядати Його як Бога, а й любити і наслідувати як Людину. Молебен до Розп'ятого набув нового багатства змісту і мотивів. Одним із керівників і натхненників цього нового ставлення людини до Христа був св. Бернард із Клерво (†1153). Відважне формулювання Медоточивого Вчителя: «слід споглядати історію Слова Божого» — стала гаслом нового напрямку релігійності. Пізнати Бога — це пізнати історію Втілення, слідкувати за кожним жестом і кроком Ісуса, це прочитувати майже у кожному вірші Євангелія, ким є Христос для нас і ким ми є для Нього. Як вчить св. Бернард, Церква «бачить єдиного Сина Отця, який несе свій хрест, бачить Господа слави, бичованого і розп'ятого; бачить Подателя життя і щастя, скаліченого цвяхами і пробитого списом, приниженого; усе це Церква бачить, і меч любові щоразу глибше пронизує її серце». Хрест і страждання були для нашого Господа нагодою виконати таємницю Спасіння і вділити повчання людству. Христос пройшов крізь смерть, аби й ми могли дійти до повноти життя і слави. Думка видатного проповідника Середньовіччя стала вирішальною для всієї релігійності епохи, попри те, що й раніше не бракувало злетів думки до Христа розп'ятого: наприклад, таких авторів, як св. Петро Даміані (†1072) чи св. Ансельм (†1109). Якщо св. Бернард був попередником цієї побожності, напоєної любов'ю, вразливою до болю Спасителя, то у св. Франциска з Ассізі (†1226) ця течія набула ще сильнішої виразності.

*Опрацьовано за виданням: Droga krzyżowa, ks. Jerzy Kopec CP <http://www.credo-ua.org>*далі буде....**